

Declaració d' independència dels E.U.A. Comentari

Ens trobem davant la Declaració d' Independència dels Estats Units, un text de tipus circumstancial; una declaració redactada principalment per Thomas Jefferson, polític estatunidense, i aprovada pel Congrés de Filadelfia el 4 de juliol d'aquest mateix any, un any després d'esclatar la guerra oberta entre la metròpoli i les colònies dependents. Una declaració on els representants d'aquestes manifesten publicament i de manera oficial la ruptura de tot tipus de relacions amb Anglaterra. Una ruptura que es fonamenta amb les queixes dels colons americans per tota la sèrie d'opressions sofertes, basant-se en els drets bàsics de la persona. Uns drets que regiran en la nova nació.

Així doncs, en la declaració podem distingir entre les raons per les quals les colònies volen trencar tot vincle amb Anglaterra, i els drets dels colons, que d'alguna manera constituiran les lleis del futur govern d'aquests estats independents.

S'esmenta el dret a la vida, a la llibertat i a la busqueda de la felicitat... uns drets fortament relacionats amb el nou tipus d'organització política, una organització política en què la sobirania recau sobre el poble i en què aquest té el dret a la insurrecció si considera al govern existent com a opriment, en què hi ha un equilibri entre el poder legislatiu, executiu i judicial per tal de que hi haja un adequat funcionament.

A banda d'acò, ens trobem amb les raons fonamentades dels colons per tenir aquest anhel d'independència que ells consideren tan necessari; raons com l'establiment d'una serie de lleis, impostos i monopolis que restringien les relacions comercials i de correspondència, no deixant així camí per el seu propi desenvolupament.

... tota experiència ha demostrat que la humanitat està més diposada a patir, mentre els mals siguin tolerables, que a fer-se justícia abolint les formes a què està acostumada. Però quan una llarga sèrie d'abusos i usurpacions, dirigida invariablement al mateix objectiu, demostra el disseny de sotmetre a un poble a un despotisme absolut, aquest té el dret i deure d'enderrocar aqueix govern i establir noves garanties per a la seua futura seguretat. ...

...en cada etapa d'aquestes opressions hem demanat justícia en els termes més humils... .

Els colons es queixen constantment davant tota la sèrie de lleis, monopolis i impostos imposats per la metròpoli. Unes lleis que, davant la poca autonomia de què gaudeixen les colònies, aquesta imposa per una senzilla raó, les colònies suposen una gran importància econòmica per a ella, ja que si no comercia amb elles, practicament ningun dels seus productes manufacturats s'exportaria; és a partir

Declaració d' independència dels E.U.A. Comentari

d'ací quan la metròpoli comença a imposar lleis com la Llei de Navegació, i la creació d'uns tribunals per controlar la seua violació ,la *Sugar Act*... que garantiran el monopoli del comerç colonial, i tot amb una mateixa finalitat, treure benefici propi. Però aquest desig d'Anglaterra d'aconseguir ingressos, ja no és sols perquè els seus productes manufacturats no tinguen sortida, sino, que a més a més serviran per solventar les despeses produïdes per la Guerra dels Set Anys i per administrar les pròpies colònies, ja que a la metròpoli no li convé que aquestes estiguen administrades per les seues pròpies assemblees legislatives.

Així s'expliquen doncs les queixes del colons. Però aquestos no es queden de braços tancats, no, podem observar com hi ha un canvi d'actitud en ells vers la metròpoli, en principi submissa i fins i tot orgullosa per pertanyer a ella a una actitud de protesta i de voler trencar-ne tot vincle. I és que els colons responeren a tots aquestos abusos amb una sèrie de protestes, com l'esdeveniment del Boston Tea Party; però aquestes, també

estaven originades per altres raons com el que les colònies no tingueren representació al parlament de Londres, així com no deixar que s'encarregaren de tot el referent als impostos i tributs.

...tampoc no hem deixat d'adreçar—nos als nostre germans britànics...els hem recordat les circumstàncies del nostre establiment ací. Hem apel·lat al seu innat sentit de justícia i magnanimitat...els hem recordat els vincles del nostre parentiu...han estat sords a la veu de la justícia i consanguinitat... .

I és que els colons no es cansen de fer queixes a Anglaterra sobre la seua situació per la via pacífica, fan referència al seu parentiu, al desig mutu de treure benefici propi que un dia els portà a colonitzar terres americanes..., i a l'actuació equivocada que està portant a terme Anglaterra creient que els colons americans són com la resta de colons que habiten les seues possessions...; si hi hagué un dia en què les institucions angleses eren venerades pel seu ampli sentit de la justícia!! Però davant tota protesta colonial, que a poc a poc anaven agafant postura de separació, mesures cada vegada més repressives per part de la metròpoli, i fou així com la *Quebec Act*, llei que limitava l'expansió del territori colonial, feu saltar l'últim detonant perquè els colons vullgeren trencar tot tipus de relació amb Anglaterra. I davant aquest camí cap a la independència, com que no podia ser pacífic, s'optà per la guerra, la Guerra de l'Independència.

... solemnement fem públic i declarem que aquestes colònies unides són estats lliures i independents... com a estat lliures i independents, tenen ple poder per fer la guerra, concertar la pau, establir comerç... .

És durant la fase colonial de la guerra quan es consolida la idea d'independència gràcies a l'activitat de pensadors, institucionalitzant-se la independència i quedat ple poder polític i econòmic a les colònies. Un poder polític que basarà les seues lleis en les idees de la Il·lustració, fent que tots els individus gaudeixquen d'uns drets fonamentals i proposant una organització política on la sobirania recaiga sobre el poble, tenint aquest ple dret d'evocar un govern, una organització política en que hi haja un equilibri de poders..., les bases de les futures constitucions.

Declaració d' independència dels E.U.A. Comentari

Aquesta declaració, és el símbol de la ruptura formal amb Anglaterra, moment en què les colònies d'Amèrica del Nord naixen com a nou estat gràcies a un acte lliure i conscient assumit per ells mateixos. D'aquesta manera, els Estats Units seran la primera nació que compta amb una constitució que recull els drets bàsics de la persona i implanta una forma de govern diferent a les anteriors, un exemple que molts altres països seguiran.

1

2